

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Paprsková 1340/10, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2018, č. j. MSP-837/2017-OSV-OSV/3, v řízení vedeném dosud u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 7/2019, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému krajskému soudu,

**t a k t o :**

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 7/2019 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Praze.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 17. 1. 2019 u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2018, č. j. MSP-837/2017-OSV-OSV/3, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2017, sp. zn. Si 1424/2017. Tímto rozhodnutím byla žalobci (jako žadateli) částečně odmítnuta žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, spočívající v poskytnutí kopie rozsudku vydaného dotázaným soudem dne 27. 11. 2015 v trestní věci sp. zn. 57 T 1/2013.

[2] Dne 27. 9. 2017 poslal prvostupňový orgán žalobci elektronický přípis, jehož přílohu tvořil požadovaný rozsudek v anonymizované podobě. Dne 29. 9. 2017 rozhodl tentýž orgán o částečném odmítnutí žádosti žalobce, a to v části textu obsahující informace o osobních údajích, konkrétně příjmení dvou obžalovaných, příjmení, data narození, rodná čísla a bydliště třetích osob, telefonní a faxová čísla, e-mailové adresy, registrační značky vozidel, den a způsob úmrtí třetích osob a místo splatnosti směnky.

[3] Městský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že byl orgánem prvního stupně v řízení, jehož se žaloba týká.

[4] Proti přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu neměl žalovaný námitky. Proti nebyl ani žalobce, ačkoli sdělil, že podjatost žádného ze soudců správního úseku Městského soudu v Praze nenamítá. Oba účastníci řízení projevíli souhlas s přikázáním věci Krajskému soudu v Praze z důvodu procesní ekonomie.

[5] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. *Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.*

[6] Nejvyšší správní soud shledal návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[7] Přestože Městský soud v Praze důvod pro přikázání věci shledal v § 9 odst. 2 s. ř. s., má NSS za to, že v daném případě lze k přikázání věci přistoupit z důvodu uvedeného v § 9 odst. 1 téhož zákona. Toto ustanovení totiž upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. V takovém případě se jedná o tzv. delegaci nutnou, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[8] V usnesení NSS ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 47, byl vysloven závěr, že „*směřuje-li žaloba proti rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí soudu vystupujícího v pozici správního orgánu I. stupně, jsou z projednávání a rozhodování takové věci vyloučeni všichni soudci specializovaných správních senátů tohoto soudu (§ 8 odst. 1 s. ř. s.)*“.

[9] NSS má v intencích uvedeného usnesení za to, že v daném případě je nutno na soudce Městského soudu v Praze pro posouzení žaloby směřující proti rozhodnutí, v němž soud rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, pohlížet jako na soudce vyloučené z projednávání věci pro potenciální možnost podjatosti. Zdůrazňuje, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti.

[10] V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu *nemo iudex in causa sua*, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. *Teorie práva*, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

[11] S ohledem na výše uvedené nelze pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů místně příslušného Městského soudu v Praze sestavit senát, jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř.

pokračování

s., a proto Nejvyšší správní soud přikazuje danou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2019

JUDr. Barbara Pořízková  
předsedkyně senátu